

واقعیت ها را انکار نکنیم

حقیقه الله ذکی

در روزهای گذشته بارها به موضوع امنیت پرداخته بودیم. این موضوع چون مستقیماً به زندگی مردم ارتباط می گیرد، از اهمیت فوق العاده برخوردار می باشد. اگر امنیت بود، سایر عرصه ها نیز شکوفا می شود. سطح امید به زندگی با لا می رود و روند سرمایه گذاری در کشور شروع می شود، فرار مغزها کمتر صورت می گیرد. وقتی امنیت نباشد، توسعه امکان ناپذیر می گردد، اژدهای فساد خطرناکتر می گردد، زور گویی و قانون شکنی شدت پیدا می کند و شرایط برای حاکمیت آناشسیسم واقعی فراهم می شود. به این دلیل هشدارها و تحلیل ها بیشتر حول محور امنیت در کشور دور می زند. امنیت اساس زندگی و حیات اجتماعی را تشکیل می دهد و امروز امنیت مردم افغانستان به شدت در معرض تهدید قرار گرفته است و مهاجرت جمعی صدها هزار شهروند کشور نشانه ناامنی شدید و بی باوری مردم نسبت به آینده است.

ما در تحلیل های خود همواره اشاره داشته ایم که ناامنی های امروز محصول کارکرد حکومت وحدت ملی نیست؛ بلکه ریشه ها و زمینه های این ناامنی از سال های ۲۰۰۵ به بعد در افغانستان تقویت و فراهم شده است. سیاست های ناسنجیده و آشنی جویانه حکومت قبلی در مبارزه با هراس افگنی، تمامی امکانات و فرصت های ملی را به هدر داد و افغانستان را پس از چهارده سال در بروت فقر، بیکاری و ناامنی رها کرد.

به تازگی عبدالله عبدالله رئیس اجرایی حکومت وحدت ملی هم با انتقاد از سیاست های حکومت پیشین گفته است: « که عملکرد امنیتی و سیاست آشنی جویانه حکومت قبلی در برابر مخالفان مسلح باعث تقویت گروه طالبان شده است. عبدالله گفت که وضعیت در گذشته طوری نبود که گروه طالبان تصنیف و برای گفتگو حاضر شده باشد و حالا پس از امضای قرارداد امنیتی با آمریکا به وسیله حکومت وحدت ملی، وضعیت برهم خورده باشد. تا کنون ما کمترین نیتی را از طالبان و آنهاهی که از طالبان حمایت می کنند، ندیده ایم. به گفته او مشکلاتی که در حال حاضر دامن گیر حکومت وحدت ملی شده، مسائلی نیستند که یک شمشیر پیدا شده باشد، بلکه بیشتر این مشکلات مانند فساد اداری، افزایش تولید مواد مخدر، جنجال های انتخاباتی و عدم احترام به نهادهای دولتی، از میراث های حکومت قبلی است. وی اضافه کرد که از حضور نیروهای بین المللی در کشور استفاده خوب نشد و بر عملیات ویژه ارتش علیه شورشیان محدودیت وضع شد.

وی افزود: ما اعتراف می کنیم که اطعمانی را که در عمل و گفتار باید به مردم می دادیم که حکومت در آستانه سقوط نیست نداده ایم. چنین اطعمانی را مردم هنوز نگرفته اند.»

این اظهارات رییس اجرایی بخشی از واقعیت را در بر می گیرد، اما حکومت باید متوجه ابعاد دیگری از واقعیت های امروزی افغانستان نیز باشد. اگر این مشکلات در گذشته وجود داشته است، با تشکیل حکومت وحدت ملی و امضای پیمان امنیتی با آمریکا مردم انتظار بهبود وضعیت سیاسی، اداری و امنیتی را داشتند؛ مردم با شور و شوق در انتخابات شرکت کردند و با هزار امید به شما رأی دادند، تا افغانستان را از این شرایط دشوار عبور داده و نوعی اطعمیان نسبت به امنیت، ثبات، آزادی و عدالت اجتماعی به وجود آورید؛ اما متأسفانه کارکرد حکومت وحدت ملی در یک سال گذشته نه تنها انتظارات برحق مردم را برآورده نکرد، که بر تشدید نابسامانی ها نیز کمک کرد. حکومت باید از همان آغاز تلاش می کرد تا نتیجه سیاست های خام و ناکام حکومت گذشته را جبران کند، نه اینکه به گونه دیگر بر همان سیاست های ناکام تکیه کرده و مناقع ملی را در لابلای گرایش های قومی و گروهی به فراموشی بسپارد.

حکومت فعلی نمی تواند تمام مشکلات را به گردن حکومت قبلی بیندازد و از زیر بار مسؤلیت های خود شانه خالی کند، همانطوری که حکومت پیشین نمی تواند اشتباهات راهبردی خود را در عرصه سیاست داخلی و خارجی انکار نماید. میزان بالای از دشواری های امروزی به ناکارایی، تنبلی و گرایش های قومی و سیاسی مقامات حکومتی بر می گردد و این حکومت در یکسال گذشته کمترین دستاوردی را در عرصه ملی به نمایش گذاشته است.

ضرورت بازخوانی دوران امارت اسلامی

علی قادری

شود/شده است.

سوم: قدرت گرفتن گروه طالبان باعث گسترش مهاجرت در سطح کلان می شود. در عین حال، افغانستان را یکبار دیگر در انزوای بین المللی قرار می دهد. در دوران امارت اسلامی تنها دو کشور حکومت گروه طالبان را به رسمیت شناخته بود. پاکستان و عربستان دو کشوری بود که حکومت گروه طالبان را رسمیت شناخته بود. از طرف دیگر، گروه طالبان عملاً پیوند خود را با سازمان های بین المللی همچون سازمان ملل متحد قطع کرده بود و علناً دشمنی خود را با ابرقدرت ها اعلان نموده بود. ضربه گروه طالبان به لحاظ اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی سنگین بود. وضعیت آشفته کنونی تا اندازه زیاد بر می گردد به دوران سیاه و تاریک گروه طالبان. بنابراین، بازخوانی و یادآوری دوران تاریک حکومت موجب جلب حمایت مردم از حکومت مرکزی و دموکراتیک کشور می

گنی قادر به درک و همراهی او نیست. به خاطر سلطه گروه های سنتی در جامعه افغانستان نسل تحصیل کرده افغانستان به صورت عموم و نسل تحصیل کرده های از عملکرد سیاه و تاریک و خفقان آور سنتی جامعه پشتون نعی باشد. از این جهت، پشتون ها پاشنه آشیل اشرف غنی و تیم همراه او در ارگ ریاست جمهوری شده است. بازخوانی دوران امارت اسلامی طالبان بیش از همه در میان جامعه پشتون کشور ضروری است. از این جهت، اشرف غنی و تیم همراه او باید این مهم را انجام دهند تا جامعه پشتون یکبار دیگر تکان خورده و از حمایت گروه بنیادگرا و دهشت افکن دست بکشد و راه مدیثت و علم اندوزی را در پیش گیرد. رشد گروه طالبان ضربه به تمام بدنه جامعه افغانستان محسوب می شود اما تاریخ نشان می دهد که پشتون ها به پیش از دیگر گروه های اجتماعی ضربه سنگین تر را متحمل می

گروه طالبان باز دارد. این بازخوانی نیازمند حمایت حکومت مرکزی است. با این حال، بازخوانی باید در سطح کلان و ملی صورت گیرد. رسانه ها باید بسیج شوند و بخش های از عملکرد سیاه و تاریک و خفقان آور دوران امارت اسلامی را بازتاب دهد. تنها با این کار امکان سلب حمایت مردم از گروه طالبان ممکن می گردد. دوم: گروه طالبان فرصت تحول را از افغانستان گرفته است. این گروه بیش از همه به پشتون ها ضربه وارد نموده است. اگر در سال های پسا طالبان مکاتب و دانشگاه ها در ولایت های شمالی، مرکزی، شرقی کشور باز بود در خیلی از ولایت های پشتون نشین فرصت های سواد آموزی و حرکت مدنی از پشتون ها گرفته شده بود. برای همین، امروزه اشرف غنی بیش از همه در میان پشتون ها با جانش مواجه است. بازخوانی دوران تاریک حکومت طالبان می تواند مردم را از همراهی و کمک و حمایت

پاک سازی منطقه های روستایی و تصمیم دشوار رییس جمهور

عبدالرحمن فهیمی

سقوط شهر استراتژیک کندز به دست گروه طالبان، نگرانی های عمومی را افزایش داد و میزبان بی باوری به توانایی و نیات سیاسی دولت مردان را علق بیشتر بخشید. دولت مردان که فرایند انتقال مسؤولیت های نظامی و امنیتی را کامیاب می پنداشتند و به مردم وعده تامین امنیت می دادند، نتوانستند از شهر کندز دفاع کنند. این شهر به دست گروه طالبان افتاد و گونه های از جنایت به وقوع پیوست؛ بانک ها و تلافروشی ها غارت شد، خانه های مردم چپاول گردید، مراکز و تاسیسات عمومی تخریب گردید و حتی به حیثیت خانوادگی برخی از قندوزی ها نیز تجاوز شد.

پس از بحران و سقوط، مسلم بود که دولت مصمم به بازپس گرفتن شهر کندز است و طالبان

که فرایند پاک سازی مختل گردد. طالبان تلاش می کنند همهی منازعات را قومی سلوه دهند تا حمایت یک بخش مشخص کشور را جلب کند و برخی ها نیز آگاهانه یا نا آگاهانه دست به چنین رفتارهای می زنند. از این رهگذر اگر رییس جمهور جلو تبلیغات سو و هدف مند دشمن را نگیرد، نه تنها که عملیات های پاک سازی در روستاها و ولسوالی های ولایت های شمالی به نتیجه ای نمی رسد بلکه شکاف های اجتماعی فعال تر می شود و به اعتبار اردوی ملی به عنوان یک سازمان نظامی ملی و متعلق به همه خدشه واردمی گردد.

بحث دیگری که در این جا قابل طرح است این است که دولت باید مبارزه جدی را در همهی ولایت ها و ولسوالی ها روی دست گیرد. تا به حال روند به گونه ای بوده است که در یک ولسوالی یا ولایت جنگ بوده و در دیگر ولایت ها و ولسوالی ها عملاً جنگ متوقف بوده است. در این صورت طالبان از آن جای که مرکز و محور توجه دولت است فرار کرده و با تجمع در ولسوالی یا ولایت دیگر اعمال فشار می کنند. در این روزها توجه و تمرکز دولت بر کندز است. شهر کندز پاک سازی شده اما اراده بر این است که تمام ولسوالی های این ولایت باید پاک سازی گردد. اما این برنامه و تدبیر سنجدیده نشده است که در صورت اعمال فشار نظامی بر دشمن در کندز، آن ها به ولایت های دیگر فرار می کنند و ممکن است در آن جا اعمال فشار نمایند. طالبان در کندز، آن ها دستاوردهای را در بدخشان گامی می کنند، شهر میمنه ای قاریاب را در آستانه سقوط قرار می دهند و ولسوالی غورماج این ولایت را تسرف می کنند.

به هر حال، برنامه و تدبیر نظامی باید این گونه باشد که در صورت انجام عملیات و اعمال فشار در یک نقطه، نقطه های دیگر همچنان مورد توجه نباشد و در صورت فرار دشمن در آن جا برخورد جدی و فاعل صورت گیرد. اکنون بازی تندی در جریان است. طالبان یک اطاق را مورد حمله قرار داده و صاحب خانه را بیرون می کشد. صاحب خانه تمام توانش را سرهم می گذارد و بیرون می کشد. اما طالبان به اطاق دیگر می روند. در نهایت صاحب خانه موفق نمی شود، مهاجمان را از کلیت ساختمان بدر کند.

روزنامه افغانسان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده باز گردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیانگر دیدگاه روزنامه افغانسان میباشد.

روزنامه افغانسان بخش دری و پشوی روزنامه اوت لوک افغانسان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

هراس افگن و شورشی را به صورت قاطع و جدی سرکوب کرده و مناطق را از وجود آنان تصفیه نماید، اما اجرای این امر، جسارت و شهامت سیاسی و تصمیم دشوار را می طلبد. پس پرسش این است که: آیا رییس جمهور غنی حاضر شده است که تصمیم دشوار را اتخاذ کند؟ به نظر می رسد که در چهارده سال به ویژه در یکسال از عمر پرپراب دولت وحدت ملی، نبرد و جنگ دولت با گروه طالبان و شورشیان، جنگ قومی تیلور داده شده است. هر از گاه که ارکان های نظامی و امنیتی یا یکی از چهره های نظامی و امنیتی جدید قابل وصف را در برابر طالبان نشان داده و از زبان زور سخن گفته است، برخوردش را نه برخورد دولت با شورشیان بلکه برخورد اقوام تعبیر کرده اند. در زمان دولت کززی، جنرال داوود مسوول نیروهای پولیس در شمال، متهم به قوم کشی شد و این گونه وانمود گردید که وی به عوض مبارزه با تروریست ها عقده های قومی اش را خالی می کند. در سال جاری زمان که جنرال دوستم معاون اول رییس جمهور به کمک مردم قاریاب و به صورت کلی سمت شمال شتافت، خیلی از افراد از جمله کسان که خود را مدرن و به دور از احساسات و گرایش های قومی و قبیله ای دانسته و وانمود می کردند، او را متهم به قوم کشی و نسل کشی کردند. اگر اکنون دولت مصمم به کشتار

نیز متعایل به خروج. آن گروه مقدار زیاد از تسلیحات و تجهیزات نیروهای نظامی را به دست آورد، مقدار بی شماری پول و منابع مالی را کسب کرده و به اندازه ی کافی جنگ روانی کرده و ترس و رعب را در میان مردم کشور دامن زد. دیگر نمی توانست شهر کندز را نگهدارد. در نتیجه، عملیات نظامی پاک سازی شهر کندز آغاز شد. پس از حدود یک هفته نبرد نفس گیر، میدان جنگ به بیرون از شهر کندز کشیده شد. رییس جمهور به منظور بررسی جنبه ها و زاویه های سقوط و جنگ این ولایت کمیته ی حقیقت یاب دو ریسه ای را تاسیس کرد و قبل از این که این کمیته بررسی های اش را به پایان رسانیده و گزارش دهد، رییس جمهور به کندز سفر کرده و برخی از نظامی ها و مقام های این ولایت را مورد تقدیر و تحسین قرار داد. در این سفر و دیدار رییس جمهور غنی از تصمیم پاک سازی و تصفیه ی کامل از وجود نیروهای تروریستی سخن زد. او گفت که هدایت من و تصویب شورای امنیت ملی این است که شمال باید پاک سازی شود. تصمیم رییس جمهور و شورای امنیت ملی مبنی بر اقدام به تصفیه کامل مناطق شمال و شمال شرق از وجود تروریست ها تصمیم شایسته، قابل حمایت و تقدیر و واقعی می نماید. به راستی که اگر دولت به دنبال تامین امنیت است، بایستی عناصر

کارتون روز

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله ذکی

کارکاتوریست: خالق علی زاده

دبیر این: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: مهدی صالحی

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

افغانستان
The Daily Afghanistan
Outlook
AFGHANISTAN
The Daily Independent